

Brossa

Llegia fa uns dies a la premsa que Manresa era de les ciutats més grans de Catalunya que produïa menys brossa. També s'informava que la xifra (prop de 30.000 tones l'any) queia al nivell de 12 anys enrere, si bé aleshores vivien a la nostra ciutat unes 12000 persones menys.

Òbviament una xifra així s'ha de considerar en principi com a positiva, perquè demostra que la gent recicla més que no pas abans (està lleugerament per sobre de la mitjana catalana) i fa un ús més adequat dels seus béns mobles, malbaratant menys. Ara bé, això també és el senyal que l'activitat econòmica manresana ha baixat també en gran mesura, molt per sobre del que la correspondria per capitalitat i pes específic dins del país. El fet que només la superin els municipis de Salt, Ripollet, Mollet i Santa Coloma de Gramenet i estiguem lluny d'Igualada, Vic, Terrassa o Girona (per posar alguns exemples) és, doncs, prou significatiu. No vull afegir-hi cap més comentari. Naturalment això també indica que estem molt lluny de ser un punt d'atracció turística. Ja sabem que allí on hi ha una important flux de persones passavolants, es genera més residu i hi ha menys consciència recicladora. Novament, un punt que ens mostra una altra mancança. I tampoc ens posiciona com a nucli d'activitat industrial, manufacturera o logístic que també, per lògica, genera més escombraries. En conjunt els manresans tenim menor capacitat adquisitiva i, per tant, menys possibilitats de consumir.

Per altra banda, si bé el servei és a grans trets correcte, sí que hi ha a vegades alguns indrets - especialment del nucli històric, on teòricament s'han de dirigir els turistes- on la neteja hauria de ser més acurada. Com també és deficient el sanejament d'algunes parets mitgeres, façanes i establiments avui tancats, amb nombrosos cartells i grafitis, no precisament artístics. Igualment interessant seria veure si es podria fer, de nou, una recollida selectiva porta a porta -com ja fan algunes poblacions com, per exemple, Santpedor- i deixar de banda aquests contenidors verds que tanta nosa i mal d'ulls fan a les voreres. Però això ja entenc que és una altra qüestió.

És possible que hi hagi qui consideri que tot plegat no deixi de ser anecdòtic i que, com totes les estadístiques, es poden interpretar de moltes maneres. A més, els valors absoluts tampoc són tant diferents de la resta. Potser sí, però no deixa de ser un símptoma que, encara que sigui a partir d'un element relativament marginal, com és la brossa que generem, no estem allí on hauríem d'estar. Deixem-ho aquí.